

4) uzasadnienie określające:

- a) cel połączenia oraz przewidywany wpływ połączenia na stan konkurencji lub monopolizacji rynku w zakresie produkcji lub sprzedaży, realizowanych przez łączące się jednostki, wraz ze wskazaniem głównych konkurentów nie uczestniczących w połączeniu,
- b) przewidywane, wymierne korzyści gospodarcze wynikające z połączenia,
- c) inne dane uzasadniające połączenie.

2. W razie gdy zgłoszenie nie czyni zadość wymaganiom określonym w ust. 1, Minister Finansów żąda usunięcia braków z pouczeniem, że ich nieusunięcie w terminie do 30 dni, licząc od dnia otrzymania wezwania, uznaje się za niezgłoszenie zamiaru połączenia. Minister Finansów może uznać, że brak w zgłoszeniu niektórych danych nie ma wpływu na ocenę zamiaru połączenia określonych jednostek i odstąpić od żądania uzupełnienia tych danych.

§ 3. 1. Minister Finansów, po rozpatrzeniu zgłoszenia zamiaru połączenia jednostek, w terminie nie przekraczającym dwóch miesięcy, licząc od dnia otrzymania zgłoszenia:

- 1) informuje zgłaszających o braku zastrzeżeń co do tego zamiaru albo
- 2) wnosi umotywowany sprzeciw wobec zamiaru połączenia.

2. W przypadku, o którym mowa w § 2 ust. 2, termin do wniesienia sprzeciwu liczy się od dnia otrzymania uzupełnienia zgłoszenia.

§ 4. 1. W razie wniesienia sprzeciwu co do połączenia jednostek wymienionych w zgłoszeniu, zgłaszający zamiar połączenia jednostek mogą zwrócić się, w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprzeciwu, do Ministra Finansów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy: do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, dotyczące odwołań od decyzji.

2. W wyniku ponownego rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, Minister Finansów wydaje decyzję po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Przeciwdziałania Praktykom Monopolistycznym.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

243

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA I ZASOBÓW NATURALNYCH

z dnia 14 listopada 1987 r.

w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska, terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony środowiska, gospodarki wodnej i geologii oraz Straży Ochrony Przyrody są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie art. 67 § 2 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23, poz. 100 oraz z 1986 r. Nr 39, poz. 193), w związku z § 1 pkt 2 i 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1987 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 6, poz. 34) oraz art. 3 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Funkcjonariusze Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska oraz terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony środowiska, gospodarki wodnej i geologii są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone:

- 1) w następujących przepisach ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100 oraz z 1986 r. Nr 39, poz. 193):
 - a) w art. 80 § 1 pkt 1 i 5 oraz § 2,
 - b) w art. 81,

- c) w art. 109 § 1 i 2 — w zakresie zanieczyszczania otwartych kąpielisk,
- d) w art. 144,
- e) w art. 145 — w zakresie zanieczyszczania lub zaśmiecania ogrodów, trawników lub zieleńców,
- f) w art. 154 § 2, z zastrzeżeniem § 3,

2) w art. 126, art. 127 pkt 1 i 2, art. 128 i art. 129 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6 oraz z 1983 r. Nr 44, poz. 201),

3) w art. 106 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) w zakresie:

- a) nieprzeprowadzania wymaganych pomiarów,
- b) prowadzenia robót ziemnych zmieniających stosunki wodne w sposób niezgodny z warunkami ustalonymi przez Państwową Inspekcję Ochrony Środowiska,
- c) nieprzestrzegania nakazów, zakazów i ograniczeń wprowadzanych przez właściwe rady narodowe oraz terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego o właściwości ogólnej, dotyczących:

— przeciwdziałania zanieczyszczeniu powietrza atmosferycznego w stopniu stanowiącym bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi albo w stopniu stwarzającym poważne zagrożenie stanu zabytków,

- ochrony terenów mających walory wypoczynkowe i krajobrazowe przed ich niszczeniem bądź utratą tych walorów,
- ochrony parków wiejskich,
- d) niszczenia roślinności służącej wiązaniu gleby,
- e) stosowania środków chemicznych, wykonywania robót ziemnych, korzystania ze sprzętu mechanicznego albo urządzeń technicznych w sposób powodujący uszkodzenie drzew,
- f) gromadzenia odpadów lub nieprzydatnych do gospodarczego wykorzystania surowców, produktów i innych materiałów albo zużytych opakowań i wyrobów w miejscach nie przeznaczonych na ten cel,
- g) gospodarczego wykorzystania odpadów przemysłowych zawierających substancje promieniotwórcze bez uzyskania decyzji Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska lub w sposób niezgodny z ustaleniami tej decyzji,
- h) niewyposażania maszyn lub innych urządzeń technicznych w zabezpieczenia chroniące środowisko,
- 4) w art. 59 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229, z 1981 r. Nr 12, poz. 57, z 1983 r. Nr 44, poz. 200 i 201, z 1984 r. Nr 35, poz. 185 i 186 oraz z 1987 r. Nr 21, poz. 124),
- 5) w art. 28 i 29 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180),
- 6) w art. 36 ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. Nr 52, poz. 303 oraz z 1974 r. Nr 38, poz. 230).

§ 2. Funkcjonariusze Straży Ochrony Przyrody są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone:

- 1) w § 1 pkt 5,
- 2) w art. 82 § 1 pkt 7 i w art. 144 Kodeksu wykroczeń,
- 3) w art. 145 Kodeksu wykroczeń — w zakresie zanieczyszczania lub zaśmiecania ogrodów, trawników lub zieleńców.

§ 3. Upoważnienie do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydaje:

- 1) funkcjonariuszom Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska — Główny Inspektor Ochrony Środowiska,

- 2) funkcjonariuszom terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony środowiska, gospodarki wodnej i geologii — terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony środowiska, gospodarki wodnej i geologii,
- 3) funkcjonariuszom Straży Ochrony Przyrody — terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony środowiska, gospodarki wodnej i geologii na wniosek wojewódzkiego konserwatora przyrody.

§ 4. Upoważnienie, o którym mowa w § 3, powinno zawierać oznaczenie organu wydającego upoważnienie, datę wydania i termin ważności, podstawę prawną jego wydania, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego funkcjonariusza, numer legitymacji służbowej, określenie wykroczeń, za które funkcjonariusz upoważniony jest do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz określenie obszaru, na którym upoważnienie jest ważne. Upoważnienie powinno być podpisane przez organ, który je wydał, oraz opatrzone odciskiem pieczęci urzędowej.

§ 5. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra—Kierownika Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z dnia 9 maja 1985 r. w sprawie określenia wykroczeń, za które pracownicy Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska oraz pracownicy terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony środowiska i gospodarki wodnej są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 24, poz. 106),
- 2) w stosunku do funkcjonariuszy Straży Ochrony Przyrody — rozporządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 6 maja 1972 r. w sprawie określenia wykroczeń, za które niektórzy funkcjonariusze administracji leśnej i Straży Ochrony Przyrody upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień (Dz. U. Nr 21, poz. 155).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r.

Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych:
W. Michna

244

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 grudnia 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kolegiów rejonowych do spraw wykroczeń i terytorialnego zakresu ich działania.

Na podstawie art. 2 § 1 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 118, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1974 r. Nr 24, poz. 142, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1982 r. Nr 45, poz. 291) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 stycznia 1983 r. w sprawie kolegiów rejonowych do spraw wykroczeń i terytorialnego zakresu

ich działania (Dz. U. Nr 2, poz. 15, z 1986 r. Nr 20, poz. 107 i z 1987 r. Nr 8, poz. 51) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 5 w województwie bydgoskim w pkt 3 po wyrazach „dla miast:” dodaje się wyraz „Brusy”,
- 2) w ust. 7 w województwie ciechanowskim w pkt 5 wyrazy „Świercze-Koty” zastępuje się wyrazem „Świercze”,